

Remissvar

2024-01-04

Dnr. LI2024/00994

Landsbygds- och infrastrukturdepartementet
Enheten för bostäder och byggande
li.remissvar@regeringskansliet.se

Remissinstans
Nätverket unga för tillgänglighet

Remiss av Uppdrag att föreslå lättnader på byggkraven för studentbostäder (2024:9)

(*dnr LI2024/00994*)

Inledning

Nätverket unga för tillgänglighet (Nuft) är paraplyorganisationen för föreningar, organisationer och nätverk inom den unga funktionsrättsrörelsen.

Våra medlemmar är:

- [Unga Hörselskadade](#)
- [Unga med Synnedsättning](#)
- [Unga allergiker](#)
- [Ung i FUB](#)
- [Unga rörelsehindrade](#)
- [Unga Reumatiker](#)
- [Svenska Celiakiungdomsförbundet](#)
- [Sveriges Dövas ungdomsförbund](#)
- [Dövblind Barn och Ungdom](#)
- [Njurförbundet Ungdom](#)
- [Fritidsförbundet för barn och unga med funktionsvariationer](#)

Vi lämnar härmed vårt remissyttrande över rapporten och förslagen om lättnader på byggkraven för studentbostäder.

Övergripande reflektioner

Nätverket Unga för Tillgänglighet har tagit del av förslaget och den analys som Boverket presenterar i sin rapport. Emedan Boverket tydligt presenterar ett funktionsrättsperspektiv är vi negativt inställda till förslaget och avstyrker dess antagande.

Vi avstyrker inte förslaget på antagandet att mindre tillgänglighet är dåligt utan för att vi finner analysen bristfällig, förslaget diskriminerande samt den samhällsekonomiska analysen ofullständig och bristfällig.

Nufts övergripande åsikter är:

- Att marginalvinsten för byggherrarna inte kan anses motivera frånsteget från konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättningar.
- Att analysen på ett otillfredsställande sätt analyserar konsekvenserna för unga med funktionsnedsättning.
- Att analysen av samhällskostnaderna är ofullständig och behöver utvecklas.
- Att konsekvenserna för hyresvärdarna inte fullt ut analyseras.
- Att förhållandet mellan diskrimineringslagstiftningen och förslagets påverkan för en specifik grupp under lagstiftningen inte analyseras.
- Att analysen av psykisk hälsa avfärdas med ett ogrundat och generaliserat argument utan vidare analys.

Vi kommer nedan att utveckla våra reflektioner kring dessa punkter. Därtill kommer vi att presentera ett motförslag i våra avslutande kommentarer.

Innehållsförteckning

Inledning	1
Övergripande reflektioner	2
Utveckling av ställningstagande	3
<i>Konsekvenserna för unga med funktionsnedsättning</i>	3
Personliga relationer	3
Olika funktionsnedsättningar, olika behov.....	3
Ljud och buller	5
Utanförskap och stigmatisering.....	5
<i>Samhällskostnader och diskriminering</i>	6
Bostadsanpassning.....	6
Studentbostadsbolagen.....	7
Individuella kostnader.....	8
Ökat stöd och hälsa.....	8
<i>Fysisk och psykisk hälsa</i>	9
Avslutande kommentarer och motförslag	10

Utveckling av ställningstagande

För att förklara våra åsikter kommer vi nedan pedagogiskt gå igenom och utveckla vårt resonemang.

Konsekvenserna för unga med funktionsnedsättning

Personliga relationer

Vi ser att begränsad tillgänglighet kommer påverka unga med funktionsnedsättnings personliga relationer till andra. I stycket utanförskap och stigmatisering beskriver vi delar av detta problem när särskilda förutsättningar behöver tas i beaktande för att vi skall kunna medverka i sociala sammanhang.

Vi ser dock här att det finns ytterligare risker vad gäller intima relationer, tillfälliga eller långvariga relationer som kan drabbas när personliga utrymmen inte byggs tillgängliga för att skapa plats. När en person med rörelsesvårigheter tvingas lämna sitt förflyttningshjälpmiddel utanför en lägenhet eller annan students personliga utrymme skapas det för denna ett extra steg för närhet hos den andra parten. Därtill skapas en sårbarhet för individen med förflyttningssvårigheter som inte utan stor svårighet, alternativt inte alls, kan lämna lägenheten på egen hand. Därmed utelämnas individen till den andra partens välvillighet och godhet. Detta innebär dels en brist på självständighet, dels att det i händelse av till exempel våld i en nära relation omintetgör vår förmåga att fly från situationen. Vi bygger bokstavligen in ett ensidigt beroende i den potentiella relationen. Att bygga rum som är för små eller saknar tillgänglighet kommer därför drabba unga med funktionsnedsättnings frigörelse och självförverkligande som självständiga individer med egna relationer och framtidsutsikter.

Oavsett om det gäller vänskap eller intima relationer så kommer denna reform leda till långsiktiga strukturella problem som leder till ensamhet, sårbarhet och utanförskap.

Olika funktionsnedsättningar, olika behov

I rapporten diskuteras tillgänglighet ur perspektivet rörelsenedsättning och orienteringssvårigheter. Nuft vill lyfta fram att tillgänglighetsperspektivet vad gäller byggstandard bör vara mer än bara dessa. Tillgänglighet handlar inte bara om rumsvolym utan om material och utformning.

- För unga med synnedsättning är det en fråga om ljus och ljud-insläpp liksom rumsstorlek/manöverutrymme och tillgängliga inventarier.
- För unga med hörselnedsättning handlar det om ljudnivåer och tillgängliga funktioner i lägenheten som inte baseras på ljud.
- För unga med begränsad rörlighet handlar det om design; Yta, tillgänglighet i lokaler vad gäller möblering och design av gemensamma ytor.

Utformning av toalett, kök tvättstuga med mera är relevant för flera av oss och vissa saker kan aldrig justeras i efterhand. För oss alla är ofta studentbostaden den plats där vi också behöver förvara de hjälpmedel och den studentlitteratur som vi fått anpassad för oss. Det kan vara datorer med stora skärmar, punktskriftsdisplayer, skrymmande punktskriftsversioner av kurslitteratur, skannrar för att digitalisera eller läsa text, med mera. Kanske tänker då du som läser detta att "javisst, en person kan väl ha några av dessa, men inte alla...". Men då har du fel. Tyvärr kommer inte alltid en funktionsnedsättning ensam. Det finns många unga med synnedsättning som också sitter i rullstol eller har reumatism och går med rullator. Tillgänglighet handlar om att förutse och bygga långsiktigt för alla potentiella studenter. Det går därför inte bara att i en sketch se till att det går att få plats med en rullstol om vi bygger litet. Det handlar inte heller bara om att en assistent skall kunna sova över. Det handlar också om att vi skall ha rum nog att leva.

Vi är därtill alla individer med olika personliga behov och preferenser. Att i förslaget begränsa till att bara 20% av lägenheterna byggs tillgängliga anser vi kommer leda till att samma 20% i nybyggnationer kommer göras tillgängliga. Detta då standardisering leder till ökad vinst. Lägenheterna kommer alltid ligga på samma plats, på samma våning eller vara samma dörr i korridoren. Det kommer inte bidra till bättre psykiskt välmående för oss. Vissa vill bo på markplan, vissa ser ett behov av att bo högre upp. Vissa har problem med insyn eller för mycket dagsljus, andra för lite. Vad vi menar här är att genom att göra 20% tillgängliga kommer det inte vara 20% för alla. Bara de 20% som alla har samma preferenser och vill bo på samma plats. Vi ser att detta kommer minska möjligheten för många unga med funktionsnedsättning att flytta hemifrån, att studera och skapa sitt eget liv.

Därutöver skapar detta ett ytterligare problem som vi i Sverige inte är vana vid längre. Ett perspektiv som vi i stället idag får lära från våra vänner i Central- och Östeuropa. Rädslan att kunna identifieras som en person med funktionsnedsättningar. Det finns en genuin rädsla för att riskera att utsättas för brott eller att en regering plötsligt skall kliva in och ta våra rättigheter ifrån oss. Vi vet att många unga som har olika typer av funktionsnedsättningar inte alltid vill medge det själv. Samtidigt ser vi också att stödet för oss att leva självständigt minskar i Sverige, igen och igen så som FN:s funktionsrättskommission påpekat i sin skarpa kritik mot Sverige. Vi ser att detta direkt slår mot oss och vår rätt till en egen identitet och självständighet, vår rätt att leva och vår rätt att må bra. Vi ser också att detta kommer påverka unga med funktionsnedsättning som skulle vilja studera i Sverige. Nuft vill se ett Sverige som välkomnar mångfald och utbyte av perspektiv mellan alla unga i Europa och världen. Vi vill då inte se ett universitetsväsende som skrämmer bort studenter med funktionsnedsättning på grund av en diskriminerande och stigmatiserande bostadspolicy.

Ljud och buller

Det är positivt att Boverket varit försiktiga med att föreslå förändringar i regler för trafikbuller. Att studentbostäder kan erbjuda en bra ljudmiljö är en fråga som kan anses vara ett allmänintresse.

Samtidigt är vi besvikna att höra att vissa lättnader görs för studentbostäder i det förslag som skickats ut separat under en annan remiss. Vi är besvikna då ljudbilden/nivån av ljudstörningar och tysthet i högsta grad är en tillgänglighetsfråga. Inte enbart en fråga om boendemiljö. För unga med hörselnedsättning påverkar ljudnivån möjligheten till socialt umgänge och förmågan att ta del av ljud och samtal.

För unga med synnedsättning är ljudbilden viktig för att kunna bo och studera i lägenheten. Detta eftersom hörseln ofta används löpande för att orientera och ta del av omgivningen. Detta ses ofta som ett exempel på hur hörseln "blir bättre" när du inte ser. Baksidan är att det ofta är svårare att filtrera bort ljud och att lättare påverkas av plötsliga höga ljud eller smällar. Detta då detta kan innebära fara när vi förflyttar oss eller vistas i offentliga miljöer.

För personer med kognitiva eller neuropsykiatriska funktionsnedsättningar kan höga ljud eller ständigt ljud bidra till stress och störningar.

För Nuft är därför även ljudbilden en viktig tillgänglighetsfråga, vilket inte diskuteras i Boverkets rapport. Vi upplever inte heller att detta perspektiv varit en del av Boverkets utredning eftersom Nuft inte var remissinstans för förslaget. Inte heller någon synorganisation gavs möjlighet att ge inspel. Således vill vi här framföra att vi oroas över förslaget att göra vissa lättnader i bullerskyddet för studentlägenheter.

Utanförskap och stigmatisering

Under läsningen av rapporten konstaterar vi att de två största frustrationsmomenten vi känner är hur förslaget otvivelaktigt kommer leda till både utanförskap och stigmatisering. Precis som boverket själva konstaterar i sin konsekvensanalys.

För att förstå varför det kan leda till stigmatisering finns det anledning att nämna begreppet identitet.

Många personer som är barndomshörselskadade kämpar under ungdomen och tidiga vuxenlivet med att hitta och forma sin identitet. Detta gäller även personer med andra funktionsnedsättningar.

En del av identitetsskapandet sker genom att ta avstånd från eller att anse sig tillhöra olika grupper. En grupp som det går att anse sig tillhöra eller inte tillhöra är gruppen hörselskadade eller döva. Det är vanligt förekommande att unga vuxna med en hörselskada under perioder inte vill identifiera sig som

hörselskadade. Det kan anses vara förknippat med någonting som anses vara negativt. Det samma gäller unga med andra funktionsnedsättningar som under uppväxten lärt sig att avvikande normativt beteende, eller förknippandet med funktionsnedsättningen, är dåligt i sig. Att då välja ut och skapa "funkisrum" blir en identitet för den som bor där, samt ett val för den som skulle må bäst av att bo i ett tillgängligt rum men låter bli. Funkofobi är ett koncept med starka band till hur samhället tolkar och beskriver oss. Tyvärr berör det många på ett sätt som sätter långvariga beteendemässiga spår i vårt beteende.

En risk med förslagen är därför att unga med en funktionsnedsättning på grund av stigmatisering väljer bort att bo i bostäder som är tillgänglighetsanpassade. Det kan innebära att livskvaliteten blir lidande. En möjlig konsekvens av detta val är att det får en negativ inverkan på individens studieresultat. Vilket i förlängningen kan få samhällsekonomiska konsekvenser.

Att inte bygga rätt från början leder inte bara till färre bostäder för oss som behöver utan också ytterligare stigmatisering. När bostäder inte tillgänglighetsanpassas utan i stället hänvisar till närliggande tillgängliga toaletter vet vi oftast vad det innebär. I förslaget till lagändring väljer Boverket att inte lägga förslag på vart och hur tillgängliga toaletter skall byggas. För oss innebär det bara en sak. Källartoaletter eller toaletter i gemensamma tvättstugor. För personer med rörelsesvårigheter innebär detta att lämna festen, studiecirkeln eller den allmänna gemenskapsytan för att åka ned i en kall och mörk källare eller kanske behöva gå ut för att komma till rätt ingång. Att varje besök i nya lokaler kommer innebära att vi måste få hjälp för att hitta rätt, eller själva chansa och ta oss ut i otryggheten. Om det då dessutom är sent på natten och du inte hittar någon du känner som kan följa med när du måste ge dig bort från platsen där alla andra är skapas utsatthet. Om samtliga rum byggs tillgängliga från början så är det inte ett problem. Inte heller gör det oss till ett problem när vi sticker ut när vi måste göra saker lite krångligare för alla andra som behöver ta hänsyn till oss.

Vi frågar oss om det är värt en besparing för byggherrarna för att stigmatisera en hel grupp av unga? Vi anser inte att så är fallet.

Samhällskostnader och diskriminering

I Boverkets analys görs en analys över olika kostnader som kan tillkomma. Nuft anser att denna analys inte belyser helheten av tillkomna kostnader. Inte heller diskuteras ytterligare kostnader för att motverka strukturell diskriminering till följd av att förslaget implementeras.

Bostadsanpassning

I analysen benämns bostadsanpassning som en insats som kan öka och då skapa ytterligare kostnader för kommunerna. Detta resonemang utvecklas inte i rapporten så låt i stället oss göra det.

Vid ansökan om bostadsanpassning för personer med funktionsnedsättning krävs två intyg. Ett från en kommunal arbetsterapeut som bedömer behovet av anpassningar samt ett från den regionala habiliteringen/rehabiliteringen som intygar att habiliteringsträning eller hjälpmedel inte kan avverka problemet. Därefter behöver den kommunala handläggaren involveras som skall utreda anpassningsbidraget och stötta individen.

Under tiden skall den sökande(studenten) kontakta entreprenörer och begära in offerter på anpassningen som kommer göras. Processen brukar ta minst 6 månader innan ett beslut kommer. Därtill tillkommer sedan kostnaden för själva anpassningen. Under tiden skall den sökande i detta fall bo i en för syftet otillgänglig bostad som behöver anpassas. Detta då sänkta tillgänglighetskrav tillåtit detta... Allt för att byggnadsherren skall spara mellan 30 och 100 000 i kostnader beroende på lägenhetens storlek enligt Boverkets kalkyl?

Vi saknar i rapporten en uträkning på vad arbetstiden för dessa tjänstepersoner kostar den kommunala sektorn per lägenhet i behov av anpassning. Vad vi ser är att förslaget skjuter kostnaden från producenten till kommunen och regionen. Vi bedömer att kostnaden sannolikt blir högre och därtill läggs på andra aktörer som har mycket begränsade resurser.

Därtill kan vi ta i beaktande att avstånd till Universitet och undervisningssalar påverkar behovet av stöd väsentligt. När endast vissa bostäder i nybyggnation anpassas kommer fler unga med funktionsnedsättning behöva stöd från kommunala tjänster såsom färdtjänst, assistans och ledsagning. Om studenten bor på eller nära campus ökar möjligheten för vissa studenter med funktionsnedsättning att självständigt eller med ringa hjälp ta sig till och från seminarier eller aktiviteter på campus. Således bidrar en reducering av utökat tillgängligt bestånd också en utökad belastning på kommunbudgeten inom dessa områden.

Studentbostadsbolagen

I förslaget framkommer att en liten ytterligare andel bostäder förhoppningsvis kan byggas till följd av ändrade tillgänglighetskrav. Vad vi ser är här att ett särskilt undantag införs som direkt begränsar rätten till lika förutsättningar för personer med funktionsnedsättning; diskriminering. Om förslaget ändå drivs igenom måste alla åtgärder vidtas för att garantera att tillgänglighetsanpassade bostäder prioriteras för personer med funktionsnedsättning. Detta kräver att anpassade bostäder inte hyrs ut till personer som inte har medicinska skäl att bo där. De kan ju bo överallt annars.

Därmed skapar lagstiftningen ett krav på studentbostadsföretagen att inte hyra ut 20% av sitt nybyggda bestånd annat än till vår målgrupp. Om inte bolaget skall bli anmält för diskriminering...

Nuft anser att detta skapar ett ekonomiskt incitament för studentbostadsföretagen att bygga tillgängligt för hela nyproduktionen eller ta de ekonomiska konsekvenser detta medför.

Av dessa skäl bör förslaget ses som både ogenomtänkt och ohållbart ur ett diskrimineringsperspektiv.

Individuella kostnader

Vi bedömer att tillgången till en bostad är viktigare för unga med funktionsnedsättning än för andra studenter. Detta då vår målgrupp på grund av sin funktionsnedsättning ofta påverkas negativt av ökad sensorisk aktivitet. För personer med hörsel- eller synnedsättning skapar stökiga miljöer en ökad belastning. För den som har en synnedsättning används ungefär dubbelt så mycket energi för att ta del av en föreläsning som för en vanlig student då det kräver konstant fokus samtidigt som olika synrelaterade utmaningar skapar störningar andra inte har. För studenter med begränsad rörelseförmåga så är förflyttningen i sig ett problem och för personer med kognitiva eller intellektuella funktionsnedsättningar skapar till exempel sociala interaktioner och sammanhang en ökad påfrestning och sensorisk input.

Detta innebär att för oss är pendling som fungerar för andra en större påfrestning som kan påverka vår förmåga att studera. Detta då energin mellan föreläsningarna inte räcker till. Samtidigt är det många som försöker, även om vi inte får en bostad.

Ett års studier motsvarar en investering på 131 560 kr (ej inräknat ränta på lån) per studieår och individ enligt 2024 års nivå om du endast lever på studiebidrag samt lån. För ett tre-årigt program innebär det 394 680 kr. Om vi minskar tillgänglighetskraven kommer det påverka två grupper av studenter som inte själva kan påverka sina förutsättningar. Studenter med permanent eller kortvarig funktionsnedsättning. Dessa kan tvingas avbryta sina studier och därmed gå miste om den investering som gjorts i syfte att utbilda sig i Sverige. I förhållande till byggherrarnas marginalvinst på 30 – 100 000 vid 1 tillfälle anser vi inte att det är försvarbart att se endast till företagets ekonomiska konsekvenser.

Vi anser också att Sverige behöver hitta ett sätt att bygga fler studentlägenheter men att sänka tillgänglighetskraven är inte ett av dem om allas ekonomiska intressen tas i beaktande.

Ökat stöd och hälsa

Utöver redan nämnda kostnader kräver mindre tillgängliga bostäder på vissa platser mer stöd från samhället. Detta gäller färdtjänstresor för att ta sig till utbildningen. Förutsett att det behövs och personen beviljas färdtjänst vilket den statliga färdtjänstutredningen visat inte alltid är fallet. Därtill krävs extra stöd såsom assistans eller ledsagning för att ta sig till studier eller sociala aktiviteter.

Tillgänglighet är inte bara en bostad, en plats. Det är också ett sammanhang där förflyttning mellan dagliga aktiviteter är av betydande vikt. Om campuslägenheterna i majoritet byggs otillgängliga så tvingas majoriteten av personer med funktionsnedsättning bo längre bort, samtidigt som de hade kunnat leva med mindre behov av stöd och hjälp om det funnits plats. Detta leder till extra kostnader för individen då hjälpen idag sällan är kostnadsfri då få får stöd genom LSS. Således skapas en funkisskatt för studenter med funktionsnedsättning.

Denna höjs ytterligare när vi tar i beaktande att de större lägenheterna som görs tillgängliga får en högre hyra än andra otillgängliga/mindre lägenheter. Därmed skapar förslaget ett bestraffningssystem för studenter med funktionsnedsättning som har behov av anpassad bostad. Detta går direkt emot konventionen om rättigheterna för personer med funktionsnedsättning men problematiseras inte i Boverkets analys.

Fysisk och psykisk hälsa

I Boverkets rapport ses risken för psykisk ohälsa till följd av isolering och ensamhet. Detta avfärdas med perspektivet att om det bara finns sociala platser och aktiviteter så kommer det att lösa sig. Vi finner detta otillräckligt och otillfredsställande. Det finns många aspekter som påverkar en persons psykiska välmående kopplat till boendet. I en vetenskaplig artikel redogör Yushu Zhu och Meg Holden för en studie som tittat just på sambandet mellan boende och psykisk hälsa.¹

I deras resultat noterar de ett positivt samband mellan psykiskt välmående och lägenhetens storlek där större boendeyta ledde till bättre mående. Därtill identifierar de att ett tillgängligt närområde och att bostäder byggs tillgängliga är en viktig faktor för framtida policy att ta i beaktande för att stärka psykiskt välmående.

” Our findings have important implications for housing policies. First, housing need and vulnerability is multi-faceted. With a view toward building long-term community resilience, the understanding of adequate housing and the assessment of housing needs in public policies should go beyond affordability and habitability to consider factors essential to household well-being, such as residential stability, housing affordances and accessible neighbourhood environments. This means that policies that only address the availability of affordable housing through the private market will not address the multi-faceted

¹ Yushu Zhu, Meg Holden, Housing and psychosocial well-being during the COVID-19 pandemic, Habitat International, (135, 2023), 102812, ISSN 0197-3975, <https://doi.org/10.1016/j.habitatint.2023.102812>.

nature of housing crisis. Effective policy solutions should also include measures that remove various risk factors for adverse well-being tied to the home and neighbourhood environments. These measures may include, for example, preventing repossessions to increase tenant stability, eradicating rules and practices that diminish housing affordances (e.g. strict guest policies in social housing), advancing dwelling features that enhance housing affordances (e.g. adaptable and accessible design), and encouraging the development of complete communities to improve accessibility.”

Vi anser därmed att Boverkets förslag inte övervägande kommer bidra till psykiskt välmående om tillgängligheten väljs bort. Snarare kommer det bidra till en över lag sämre policy för den enskilde studentens välmående. Detta oavsett om den har en funktionsnedsättning eller ej.

Därtill vill Nuft också belysa att alla inte är extroverta personer som gagnas av externa aktiviteter. För en del av oss är bostaden en fristad för att få slappna av och kunna fokusera på studier eller på ingenting alls. En plats att slippa sociala interaktioner för den introverte som föredrar att vara för sig själv. Det är också en plats för unga med funktionsnedsättning att slippa känna sig dömd för sitt normbrytande beteende. Att då bestraffa denna grupp genom att bygga bostäder som är för små för att vistas i utan att må sämre ser vi som djupt oroande och någonting som utredningen inte behandlar. Denna bristfällighet ser vi som djupt problematisk med tanke på reformens potentiella varaktighet och betydelse.

Avslutande kommentarer och motförslag

Nuft upplever att Boverkets förslag och uppdrag i mycket utgår ifrån marknadens önskemål. Vi upplever att förslaget i sin helhet ger mycket marginella möjligheter att bygga fler bostäder men en mycket påtaglig sannolikhet att bidra till diskriminering, stigmatisering, funkisskatt för studenter med funktionsnedsättning, ökade kostnader för individen, kommunen, regionen och hyresvärdarna samt försämrat psykiskt mående för många studenter.

Att alla lägenheter byggs tillgängliga är en samhällsvinst, ökar psykiskt välmående för majoriteten och innebär att vi bygger mer hållbart och långsiktigt. Nuft anser inte att förslaget gör det mer lönsamt att bygga studentbostäder, bara att det flyttar kostnaden från bostadsbyggarna till andra aktörer.

Nuft vill se fler studentlägenheter men även våra blinda medlemmar ser att detta inte är en hållbar väg att gå. Vi vill därför presentera ett alternativ. Om det är regeringens önskan att bygga fler studentlägenheter genom ökad vinstmarginal för byggherrarna bör den aktören med mest finansiella medel stå för kostnaden.

Nuft föreslår därför en statlig subvention för att täcka den del av byggkostnaden som tillgänglighetsanpassning av varje lägenhet kräver. Studenter med funktionsnedsättning, kommuner och regioner skall inte behöva belastas kortsiktigt eller långsiktigt för att behöva komplettera den bristande tillgängligheten i efterhand.

Alternativt ser Nuft att det är önskvärt att regeringen i stället går vidare och följer upp frågan om de, av Boverket påpekade, stora kringkostnaderna som kan påverkas av strukturella förändringar. De kostnader som utgör majoriteten av byggherrarnas kostnader. Det är långt mer önskvärt och beaktningsvärt än att inskränka på rättigheterna för 20% av Sveriges befolkning och potentiellt omintetgöra lovande studenters ljusa framtid.

Vi står upp för våra rättigheter, för psykiskt välmående hos oss och våra medstudenter samt för kommuner och regioner att slippa ytterligare kostnader när de redan går på knäna. Vi är emot förslaget på sänkta tillgänglighetskrav för byggandet av studentbostäder!

Med detta överlämnar vi härmed vårt remissvar på förslaget över lättnader på byggkraven för studentbostäder.

Nätverket unga för tillgänglighet

Info@nuft.se

Med stöd av medlemsorganisationerna

Unga med Synnedsättning

Info@ungsyn.se

Unga Hörselskadade

hej@uh.se

Unga Rörelsehindrade

kansliet@ungarorelsehindrade.se